

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Ловеч, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА
Членове: ВАСИЛ АНАСТАСОВ
РАДОСЛАВ А.

при участието на секретаря ЕЛЕНА ПЕ.А
в присъствието на прокурора Р. Ив. П.
като разглежда докладваното от МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224300600262 по описа за 2022 година
за да се произнесе, съобрази:

С присъда № 12/19.04.2022 г. по НОХД № 771/2020 г., Ловешкият районен съд е признал подсъдимия М. П. К., с ЕГН *****, за виновен в това, че от неустановена дата до 01.10.2019 год. в ***, в дворно място, засял и отглеждал два броя растения от рода на конопа -наркотичен коноп /марихуана/, с общо нето тегло на изсушената листна маса от растенията 2695 грама коноп /марихуана/, със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 2.4 % и 23.4%, на обща стойност 16 170 лева, в нарушение на установените в чл. 27, ал. 1 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП-в сила от 03.10.1999 год., обв. ДВ бр. 30 от 2 април 1999 год., изм.ДВ бр.14 от 20 февруари 2015 год., посл. изм. и доп. ДВ бр. 24 от 22 март 2019 год. /правила, поради което и на основание чл. 354в, ал. 1 във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК го осъдил на 6 /шест/ месеца лишаване от свобода.

Съдът на основание чл. 66, ал.1 от НК е отложил изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода на М. П. К. за срок от 3 /три/

години от влизане на присъдата в сила.

Съдът на основание чл. 55, ал. 3 от НК не е наложил на М. П. К. предвиденото наред с наказанието лишаване от свобода по-леко наказание глоба.

Съдът е признал М. П. К. за виновен и в това, на 01.10.2019 год. в ***, без надлежно разрешение, издадено от органите по чл. 16 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП/ и в нарушение на чл. 30, чл. 31 и чл. 73 от същия закон държал високорискови наркотични вещества /съгласно Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 – списък 1 - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични /приета с ПМС № 293 от 2011 год. на основание чл.3, ал. 2 и ал. 3 от ЗКНВП/-наркотичен коноп /марихуана/, с общо нето тегло 64. 292 гр. със съдържание на активния наркотично действащ компонент-тетрахидроканабинол от 2,3 до 24,9%, на обща стойност 385. 75 лева /съобразно с Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 год. за определяне на цените на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, обв. ДВ бр.15 от 06.02.1998 год. в сила от 06.02.1998 год., изм. бр. 14 от 18.02.2000 год., в сила от 18.02.2000 год./, поради което и на основание чл.354а, ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1 във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК го осъдил на 4 /четири/ месеца лишаване от свобода.

Съдът на основание чл. 66, ал.1 от НК е отложил изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода на М. П. К. за срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила.

Съдът на основание чл. 55, ал. 3 от НК не е наложил на М. П. К. предвиденото наред с наказанието лишаване от свобода по-леко наказание глоба.

Съдът на основание чл.23, ал.1 от НК е определил на М. П. К. едно общо най-тежко наказание в размер на 6 /шест/ месеца лишаване от свобода.

Съдът на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода на М. П. К. за срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила.

Съдът на основание чл. 59, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от НК е

приспаднал от така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода времето, през което подсъдимия К. е бил задържан за срок от 24 часа със Заповед с рег. №1762зз-187/01.10.2019 год. по ЗМвР.

Съдът на основание чл.25, ал.1 във връзка с чл. 23, ал. 1 от НК е определил на М. П. К. едно общо най-тежко наказание в размер на 6 /шест/ месеца лишаване от свобода по: НОХД и Споразумение №126/22.10.2019 г. по НОХД №730/2019 г. по описа на РС Ловеч.

Съдът на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода на М. П. К. за срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 25, ал. 3 от НК е приспаднал от определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода изтърпяното наказание пробация по НОХД № 730/2019 г. по описа на РС Ловеч, като два дни пробация се зачитат за един ден лишаване от свобода.

Съдът на основание чл. 59, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от НК е приспаднал от така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода времето, през което подсъдимия К. е бил задържан за срок от 24 часа със Заповед с рег. №1762зз-187/01.10.2019 год. по ЗМвР, взета по НОХД № 771/2020 год. по описа на РС Ловеч.

Съдът е осъдил подсъдимия М. П. К., с горната самоличност, да заплати по сметка на ОД на МВР Ловеч сумата от 711.10 лева, представляваща разноски за изготвяне на съдебна психиатрична експертиза и ботаническа експертиза.

Съдът е осъдил подсъдимия М. П. К., с горната самоличност, да заплати по сметка на ОД на МВР Плевен сумата от 257.09 лева, представляваща разноски за изготвяне на СФХЕ.

Съдът е осъдил подсъдимия М. П. К., с горната самоличност, да заплати по сметка на РС Ловеч сумата от 249.20 лева, представляваща разноски за вещи лица.

Съдът е постановил веществените доказателства по делото: наркотични вещества, предадени на ЦМУ с протокол от 10.02.2020 год., с изключение на обекти 7Б и 8Б – остатъци от НВ, след вземане на представителни проби и плик етикиран съдържащ опаковки от НВ, запечатан след вземане на

представители проби от обект 7 и 8, да се отнемат в полза на държавата, като след влизане на присъдата в сила същите да се унищожат по предвидения от закона ред.

Пред настоящата инстанция е постъпила въззивна жалба от М. П. К., чрез адв. А., с която моли на основание чл. 334 т. 2 във връзка с чл. 336, ал. 1, т. 3 НПК да се отмени първоинстанционната присъда и да бъде признат за невиновен и оправдан за престъпленията, за които е осъден от първоинстанционния съд.

В допълнение към въззивната жалба се излагат подробни съображения.

Защитата възразява за началните действия на полицията в наказателното и извършеното „претърсване и изземване“ и изразява несъгласие с мотивите на първоинстанционния съд относно наличието на „неотложен случай“ по смисъла на чл. 161, ал. 2 НПК при извършеното „претърсване и изземване“ в дома на подсъдимия г-н К.. Счита, че погрешно Районен съд Ловеч е приел, че след като протоколът за това действие е бил одобрен с акт на РС – Ловеч, то „изобщо не може да се поставя и обсъжда въпроса дали са били налице законовите основание да се извърши такова действие, без да е налице предварително разрешение. Въпросът със законосъобразността на извършените действия е решен окончателно и категорично с факта на последвалото одобрение от съда, което е станало с изрично определение, акт който не подлежи на последващ контрол. Налага довод, че съдът, който разглежда делото по същество, като приема, че е обвързан с акта по чл. 161 ал. 2 НПК, ги поставя в една силно неравнопоставена позиция спрямо обвинението. Сочи, че защитата не е участвала в производството по чл. 162, ал. 2 НПК и като приема, че не може въобще да постави и обсъжда въпроса за законността на претърсването и изземването в производството по същество, РС-Ловеч на практика ги лиши от възможността да участваме наравно с обвинението в наказателния процес. Приема, че по този начин е нарушено правото на защита, тъй като лишава подсъдимия от процесуално средство за защита /чл. 15 ал. 2 НПК/, противоречи и на принципа на състезателност в наказателния процес и равенство в процесуалните права на страните /чл. 12 НПК/, като и принципът, че доказателствата и средствата за тяхно установяване не могат да имат предварително определена сила /чл. 14 ал. 2 НПК/. Счита, че отказът на РС-Ловеч да разгледа по същество въпроса за наличието на предпоставките на чл. 161, ал. 2 НПК противоречи и на практиката на ВКС, който в Решение № 76 от 08.06.2016 г. по н. д. № 219/2016г., I НО е приел, че „за да е ефективна последващата санкция по чл. 161, ал. 2 НПК, съдията следва да прецени дали претърсването е извършено в съответствие с изискванията на закона и дали случаят е неотложен. Неотложността на действието следва да се преценява с оглед конкретните особености на ситуацията и възможностите за нейното развитие, като преценката за нейното наличие по реда на чл. 162, ал. 2 от НПК не ограничава инстанциите по същество да разрешат този въпрос по

различен начин“.

Приема, че първата инстанция е следвало внимателно да изследва данните по делото, да ги съпостави с доста смущаващото поведение на свидетелите-полицаи и да прецени дали прокуратурата е доказала твърдината от нея неотложност на претърсването и изземването, извършено в дома на подсъдимия. Защитата приема, че към датата 01.10.2019 г. не е имало никаква неотложност за извършване на това процесуално-следствено действие. Сочи, че въпросът за „оперативната информация“, получена от РУ-Ловеч на 01.10.2019 г., е поставян от защитата във всеки разпит на свидетелите-полицаи в досъдебното и съдебното производство /Кога е получена информацията? Как е регистрирана? Кой я е получил?/, но нито един от тези въпроси не получи задоволителен отговор. Приема, че ако полицията месеци преди това е знаела, че г-н К. отглежда растения в дома си, то тогава самата полиция е избрала кога да бъде „уж“ уведомена, като полицаите са чакали растенията да станат достатъчно големи, за да може после да се отчете някакво голямо количество, което да се представи в съда. Намира, че по този начин съвсем изкуствено се е създадо и престъплението по чл. 354а, ал. 3 НК, тъй като конопът, обект на това престъпление по същество, са части от растенията, обект престъплението по чл. 354в ал. 1 НК, които да били откъсвани, тъй като е наближавало времето за беритба. Застъпва се тезата, че ако полицията е реагирала веднага, след като е узнала за отглеждането на растенията, то няма да има и държане на коноп от страна на подсъдимия. Излага се, че от разпитите на свидетелите-полицаи - Р. М., С. Ж. и К. К., се разбира, че нито един от тях тримата не е получил оперативната информация по случая. Св. Ж. само уточни, че при него е дошъл св. К., който му е казал, че началникът им св. Р. Р. е разпоредил да отидат да проверят адреса на подсъдимия К.. Приема, че най-ранния ни известен източник на търсената оперативна информация е началникът на сектор „Криминална полиция“ към РУ-Ловеч - свидетелят Р. Р., който подава сигнала за откритите растения в дома на подсъдимия. Излага, че в разпита си св. Р. Р. отказа да отговаря на въпроси, като в началото св. Р. е твърдял, че това е информация, която не може да се разпространява, а впоследствие той е продължил да отказва да отговаря на тези въпроси. Намира, че единствената причина свидетел да не дава показания е, ако с отговорите би уличил себе си или свои близки в престъпление и следователно отказът на св. Р. да отговори на въпросите на защитата, следва да се тълкува именно в светлината на разпоредбата на чл. 121 ал. 1 НПК. Излага, че при обясненията си г-н К. е посочил, че многократно е виждал св. Р. да посещава негов съсед, на име Б., живущ на ул. ***, като този факт се потвърждава и от показанията на св. И.а, която е майка на подсъдимия. Това обстоятелство се потвърждава и от показанията на св. Р. Р.. Позовава се на показанията на св. Р. заяви: „Чувал съм преди датата на проверката, че М. К. отглежда в дома си наркотични вещества“. Излага, че г-н К. е бил „оперативно интересен“, като това се потвърждава от всички свидетели полицаи, които са чували за предходното му дело, знаели са за

заболяването му и с какво се лекува.

Счита, че по отношение на събитията, случили се на 01.10.2019 г., от събраните доказателства се установява следната фактическа обстановка. Св. Р. Р., работещ като началник на сектор „Криминална полиция“ към РУ-Ловеч, често посещавал свой приятел на име Б. живущ гр. Ловеч, ул. ***. От прозореца на къщата на имало видимост към двора на подсъдимия М. К., който бил известен на свидетеля, че от години третира заболяването си МС с коноп, с който се снабдявал сам. На неизвестна дата през 2019 г. свидетелят забелязал, че в двора на подсъдимия имало растения. По свои съображения обаче (неизвестни по делото), той решил да запази тази информация за по-късно, когато да я използва по-изгодно. Така на 01.10.2019г. решил, че времето е настъпило и изпратил свои подчинени, на които обявил, че е налична „оперативна информация“ за отглеждане на растения от рода на конопа в двора на къщата обитавана от г-н М. К..

Защита навежда аргумент, че първата инстанция не е обърнала достатъчно внимание за медицинската употреба на конопа за третиране на заболяването Множествена склероза от страна на подсъдимия. Излага, че първата инстанция е приела по този въпрос „В останалата им част обясненията на подсъдимият, че не ползва конвенционална медицина, тъй като това лечение има много странични ефекти, не следва да се кредитират, тъй като освен че представляват негова защитна версия, целяща оневиняването му, не се подкрепят с каквито и да било убедителни доказателства, а по-скоро това е субективно отношение на подсъдимия към предписаното от конвенционалната медицина лечение и употребата на наркотични вещества“. Сочи, че в наказателното производство защитата на четири пъти е поискала назначаването на комплексна съдебно медицинска и съдебно фармакологична експертиза - два пъти в досъдебната и два пъти в съдебната фаза, но е била отказана. Счита, че тази експертиза е следвало да отговори на въпросите за заболяването на г-н К., за предписаното му конвенционално лечение; за третирането на това заболяване с продукти от коноп; за ползването на такива продукти от съвременната медицина и др. Приема, че след като четири пъти е отказано назначаване на такава експертиза, да се приеме от решаващия съд, че обясненията на подсъдимия са просто някаква негова защитна версия, които не се подкрепят от убедителни доказателства, е некоректно. Излага, че съдебният състав не притежава нито специални знания в областта на медицината и фармацията, нито пък лично страда от заболяването на г-н К. и преди да започне да разсъждава за възможностите за приложение на чл. 9, ал. 2 от НК или за чл. 13, ал. 1 от НК или за приложението на привилегированите състави на чл. 354а и 354в НК, е следвало да изслуша отговорите на въпросите от една такава комплексна експертиза. Прави се довод, че като не е допусна исканата от защитата комплексна експертиза, съдебният състав е допуснал нарушение, което се отрази и на крайния съдебен акт.

Счита, че съдът некоректно е приел становището на съдебно-

психиатричната експертиза, без да обсъди възраженията на защитата срещу нея. Посочва, че разпитът на вещото лице, проведен на 21.09.2021 г., е извел множество противоречия и неясноти в експертизата и най-съществено е заключението на вещото лице, психиатърът д-р Г., че г-н К. страда от психични и поведенчески разстройства, дължащи се на употребата на канабиноиди. Излага, че вещото лице не е могло да отговори на въпроса на защитата - какви точно са уврежданията на здравето, свързани с употребата на коноп, като е посочил, че проблемът на подсъдимият е единствено със закона. Счита, че проблемът със закона не е медицински и не е увреждане на здравето по смисъла на МКБ-10, като това е следвало да се отчете от първата инстанция и да не се приема експертизата. Приема, че констатирането на липсата на вредни последици за здравето от провежданото от г-н К. лечение е важно във връзка с преценката на вредите причинени от деянието.

Защитата приема, че първоинстанционният съд неправилно в стр. 15 от мотивите си сочи че чл. 29 от ЗКНВП предвижда възможност за отглеждане за здравословни нужди на наркотични вещества. Соци, че чл. 29 от ЗКНВП се занимава с лицензионния режим на т.нар. „индустриален коноп“ и този режим не касае възможностите за отглеждане за „здравословни нужди“, както твърди съда, а само отглеждането за влакно, семена за фураж, храна и посев.

В съдебно заседание представителят на ОП-Ловеч даде становище да се постанови решение, с което да се потвърди присъдата на първата инстанция.

Въззивникът в съдебно заседание се явява лично и с адв. К. и моли да се постанови решение, с което да се уважи въззивната жалба.

Настоящата инстанция, като съобрази постъпилата жалба, становищата на страните, заявени пред нас и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

М. П. К. живее в ***. Същият бил неженен, безработен и неосъждан за престъпление от общ характер към датата на извършване на деянията предмет на настоящето дело.

През 2002 год. на К. е поставена диагноза множествена склероза. През същата година той е освидетелстван от ТЕЛК, като първоначално му е определена 60% трудова неработоспособност, а през 2020 г. трудовата му неработоспособност е увеличена на 75%.

Поради нежеланите и тежки странични ефекти на предписаното му лечение за неврологичното му заболяване - множествена склероза, през 2007 г., 2008 г. и 2009 год., К. намерил информация от интернет относно болкоуспокояващият ефект на марихуаната, в следствие на което решил да пробва и да я приема. Приемът на марихуаната е продължил и към датата на извършване на деянията, предмет на настоящето дело. К. употребявал марихуаната предимно под формата на тинктура по перорален път, а при по-тежки пристъпи пушел и цигари.

В сектор „КП“ при РУ-Ловеч на 01.10.2019 г. е получена оперативна информация, че М. П. К. отглежда в обитавания от него имот, находящ се в ***, растения от рода на конопа. Св. Р. Р., началник Сектор КП при РУ-Ловеч, разпоредил на свидетелите: К. К., Р. М. и С. Ж. да извършат проверка по случая. След като пристигнали на адреса, свидетелите К. К., Р. М. и С. Ж. установили, че входна врата към двора била широко отворена. На вратата имало звънец, но при натискането му, не се чул звън. Свидетелите влезли вътре и видели, че вратата за втория етаж е широко отворена. В коридора почукали на следващата врата, при което К. излязъл. Служителите му се представили и съобщили за постъпилия сигнал за отглеждане на наркотични растения. Те уведомили К., че в тази връзка ще извършат проверка по ЗМВР в къщата и в двора. К. отговорил, че не е против, но пожелал да се свърже с адвоката си. Предоставена му била тази възможност. След това свидетелите К. К., Р. М. и С. Ж. пристъпили към проверка на жилището на К.. При извършената проверка в помещение, което се намирало вляво от вратата на етажа, върху печка, тип „камина“, била установена клонка от растение, наподобяваща такова от рода на конопа. К. обяснил, че е марихуана. В същото помещение, върху масичка, имало пластмасово шише и две бурканчета, съдържащи суха зелена тревиста маса, наподобяваща по вид и мирис на наркотично вещество канабис. К. дал обяснение на полицейските служители, че използва марихуаната за лечение на болестта, от която страда - множествена склероза. К. заявил на полицейските служители, че не разполагал с документ, който да му давал право да държи марихуаната, с цел лечение. К. съобщил на свидетелите, че в двора имал и две засети растения от различни сорта канабис, като ги показал.

Св. Р. М. изготвил протокол за извършена проверка и установеното в нея, а свидетелят К. К. уведомил началник сектор „КП“ и ОДЧ при РУ - Ловеч за необходимостта от сформирание на група за извършване на процесуално-следствени действия, като произшествието било запазено от полицейските служители до идването ѝ.

Извършено е претърсване и изземване, при което са иззети по надлежен ред всички тревисти маси. При направения полеви тест тревистите маси са реагирали на канабис. От стаята, от която първоначално е излязъл К., върху пепелник на масичка, срещу спалното легло, е намерена и иззета цигара. В празна стая на първия етаж, върху пейка са намерени и иззети оставени за сушене клонки от наркотични растения. От двете растения, установени в двора на недвижимия имот, била отделена и иззета листната маса.

След приключване на претърсването и изземването К., е задържан за срок от 24 часа със заповед по ЗМВР.

На сектор НТЛ при ОД на МВР – Ловеч било назначено изсушаване на листната маса от двете растения, до степен на готовност за експертиза, като след изсушаването, от двата обекта по реда на ЗКНВП и Наредба за условията и реда за съхраняване и унищожаване на наркотични вещества, растения и

прекурсори, както за вземане на представителни проби от тях, са иззети 2 бр. представителни проби от всеки от двата обекта листна маса, чието общо нетно количество било измерено 2.695 кг.

След като иззетите като веществени доказателства – суха тревиста маса в т.ч. и двете представителни проби били надлежно огледани, описани, фотографирани и запечатани с подписите на поемните лица, е извършена съдебно физико - химична експертиза - Протокол № Н-333/13.12.2019 год., изготвена от вещото лице Н. К., на длъжност експерт в БНТЛ при ОД на МВР - Плевен, която дала заключение, че представената за изследване растителна маса по морфология и по наличие на канабиноиди се определя като наркотичен коноп /марихуана / и е с общо тегло 2 759.292 грама със съдържание на активно действащ наркотичен компонент - тетрахидроканабинол – от 2.3 до 24.9 %, които съобразно Постановление на МС № 23/1998 год. възлизат на стойност 16 555. 57 лева.

Всички иззети наркотични вещества, с изключение на остатъка от листна маса, след взимане на представителни проби - обекти 7 Б и 8 Б, били предадени с протокол от 10.02.2020 год. на ЦМУ София.

В хода на досъдебното производство била изготвена и ботаническа експертиза, от заключението на която се установява какви са биологичните характеристики на растението коноп, фазите и цикъла на развитие на растението, рандеманът на сушене на листата и съцветията и т.н.

В хода на досъдебното производство била назначена и реализирана и психиатрична експертиза по отношение на К., от която се установява, че същият страда от психически и поведенчески разстройства, дължащи се на употребата на канабиноиди. Вещото лице е дало заключение, че при подсъдимия К. няма нарушаване на интелекта или на психичните качества, които да представляват умствена недоразвитост, както и да го лишават от годност да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си, както към датата на престъплението, така и след това.

От заключението на вещите лица д-р Н. Ф. Л. и д-р Д. Е. М. по съдебно-психиатрична и медицинска експертиза се установява, че М. П. К. е с доказана клинична диагноза : Множествена склероза – цереброспинална форма, пристъпно-ремитентно протичане. Диагнозата е установена с няколко хоспитализации за провеждане на КС курс по повод остър пристъп, провеждани неколkokратно МРТ на глава, отговарящи на критериите за демиелинизиращ процес - МС, лумбални пункции с гама тип електрофореза. Ход на заболяването - документиран са пет пристъпа: първи пристъп през 1999 г. с преходна слабост и тръпнене на дясната ръка; втори пристъп през 2001 г. с лека слабост в дясната ръка и световъртеж; трети пристъп през 2002 г. с двигателна слабост на десни крайници; четвърти пристъп през 2011 г. със световъртеж, гадене и повръщане; пети пристъп през 2015 г. с двигателна слабост на левите крайници и тръпнене на същите. Протичането на заболяването е относително доброкачествено, с редки регистрирани пристъпи

(5 за 23г.) и умерена инвалидизация за същия период (оценен като EDSS 2,5 при клиничен преглед на 16.11.2022г.). Последен ТЕЛК от 04.03.2020г. със степен на инвалидизация 75%. Към момента на прегледа пациентът не предоставя актуален МРТ на глава с контраст. Провеждано лечение с модифициращ хода на заболяването медикамент от първа линия- интерферон бета-1а- Ребиф през 2002 год. Аплицира се подкожно трикратно седмично. Ребиф е употребяван в продължение на 6 месеца, след което го е преустановил поради странични ефекти- субфебрилитет и обща отпадналост. На 15.04.2011 г. е хоспитализиран в НК при УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ ЕАД-Плевен по повод на четвърти регистриран пристъп със световъртеж, гадене и повръщане от 14.04.2011 г. По време на стационарното лечение проведен контролен МРТ на глава с контраст - с данни за активност на процеса и описани нови плаки в мезенцефалона, двете средни малкомозъчни крачета и хемисфери, както и в продълговатия мозък. Лекуван с кортикостероиден курс. През м. ноември 2011 г. предложено включване в клинично проучване с имуномодулиращо лечение с Копаксон, което според данни от съдебно-медицинска експертиза от м. февруари 2014 г. той отказва. Пети регистриран пристъп с хоспитализация отново в НК при УМБАЛ „Д-р Георги Странски" ЕАД-Плевен през м. ноември 2015 г. с двигателна слабост на левите крайници и тръпнене на същите. Проведен кортикостероиден курс с добър ефект. Отражено в епикризата, че участва в програма за лечение на МС с Лаквинимод /синтетичен перорален имуномодулатор/, което няма данни колко месеца е продължило лечението. В медицинската документация липсват данни за болест-модифицираща терапия след 2015 г.

Вещите лица са посочили, че според данни от медицинската документация освидетелстваният е бил с добро повлияване от приложените кортикостероидни курсове по време на остър пристъп и със задържане на ниска степен на инвалидизация (до EDSS 2,0) през периода на периодични лечения с конвенционална болест-модифицираща терапия. От същата документация е видно, че пациентът трикратно е преустановил предложеното му лечение през 2002 г. с Ребиф поради странични реакции(субфебрилитет и астеноадинамия-обща отпадналост), през 2011 г. с Копаксон, през 2015г. с Лаквинимод. Към момента е налично леко влошаване на общия неврологичен дефицит до EDSS 2,5 (Според скалата на Kurtzke: Минимален функционален дефицит в две функционални системи (при пациента М. К. - в пирамидни и церебеларни функции). Относно въпросите, свързани с влошаване на зъбния статус в резултат на лечение с кортикостероиди, отбелязват, че кортикостероидната терапия при остър пристъп на МС е приета като официален метод на лечение на първа линия при остър пристъп на МС в Националния консенсус за диагностика и лечение на Множествена склероза.

Имуносупресивното действие на кортикостероидите при недобра хигиена на устната кухина може да доведе до увреждания на зъбите и парадонтоза, но при избора на терапевтична стратегия, когато е наложително даденото лечение на преден план се обсъждат ползите.

Прието е, че при К. се отчита лека прогресия на общия функционален неврологичен дефицит с 0.5 по EDSS спрямо предходно изследване при хоспитализацията през 2015 г. и в случая това влошаване може да се свърже с динамиката на болестта и формата ѝ.

Вещите лица са направили извод, че въпросът относно възможността състоянието на болния да е относително съхранено вследствие на употребата на продукти от конопено растение е хипотетичен. Но дори ефектите, които е почувствал К. при извлекта от марихуана да са въображаеми, т.е. резултат от автосугестия, то при него промените в настроението, които във висок процент съпътстват болните от инвалидизиращото заболяване не са достигнали до депресия и не съобщава за паник атаки при възвръщане на симптомите, която психическа кондиция от своя страна повлиява положително протичането на заболяването и съхранява в болния увереността, че има контрол над себе си и над живота си. Именно тези нагласи го предпазват от отчаяние и чувство за провал предвид представите за обратите на болестта и възможни инвалидизации, променящи коренно живота на болния.

Вещите лица считат, че заболяването МС при пациента М. К. е с относително доброкачествен и бавно прогресиращ във времето пристъпно-ремитентен ход според установените критерии от Националния консенсус за диагностика и лечение на МС: „Подразделя се според степента и скоростта на развитие на неврологичния дефицит на доброкачествена и злокачествена форма. Доброкачествената форма се идентифицира ретроспективно, когато 15 години след началото на заболяването, честотата и тежестта на пристъпите, както и прогресиращият неврологичен дефицит, са явно по-слабо изразени, в сравнение с тези при другите групи. Инвалидизацията е слаба и позволява на пациента да остане относително функционално пълноценен. Не се взема обаче под внимание инвалидизацията, дължаща се на когнитивни нарушения, умора, депресия, тазово-резервоарни проблеми. Принадлежността към доброкачествената форма на протичане е относителна и търпи промяна във

времето. Десет години след диагностицирането 1/3 от пациентите имат бенигнено протичане на заболяването, а след 20 години -само 1/5“. Въпросът относно възможността състоянието на пациента да е относително съхранено вследствие на употребата на продукти от конопено растение е хипотетичен. В международно признатата медицинска литература се провеждат изследвания, проучвания и се обсъжда ролята на продукти на конопеното растение за овладяване на мускулния спастичитет и невропатната болка, значимо присъствие на които при пациента не се установяват. В монографията Множествена склероза с автор акад. И. М. - национален консултант по неврология, е отразено, че може да се употребяват канабиноиди за овладяване на мускулния спастичитет и невропатна болка. Не е налично от медицинските данни по делото да се е наложило приложението на конвенционални и признати медикаменти за лечение на горепосочените симптоми при пациента.

Посочено е, че Набиксимолс се използва за лечение при еластичност при МС, когато другите видове лечение са се оказали неефективни. През 2015 г. относно решение на Националния съвет по наркотичните вещества до тогава действащия министър на здравеопазването е изпратен анализ на научните изследвания за целесъобразността и необходимостта от прилагането на марихуаната и нейните деривати за медицински цели и регулаторната практика и контрол в други държави от ЕС. Анализът е изготвен от група експерти от Националния център по обществено здраве и анализи.

Вещите лица са направили извод, че комбинацията на екстракти на 9-тетрахидроканабинол (ТХК) и канабидиол (КБД) води до субективно усещане за облекчение на спазмите, макар и обективните оценки след края на лечението да не откриват значителни промени.

Жалбата е неоснователна.

Правилен и обоснован е извода на съда, че М. П. К. е осъществил от обективна и субективна страна признаците на състава на престъплението по чл. 354в, ал. 1 от НК, като от неустановена дата до 01.10.2019 год. в ***, в дворно място, засял и отглеждал два броя растения от рода на коноп-наркотичен коноп /марихуана/, с общо нето тегло на изсушената листна маса от растенията 2 695 грама коноп /марихуана/, със съдържание на активно действащия компонент тетрахидроканабинол 2.4 % и 23.4%, на обща стойност 16 170. 00 лева, в нарушение на установените в чл. 27, ал.1 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите ЗКНВП, в сила

от 03.10.1999 год., обв. ДВ бр. 30 от 2 април 1999 год., изм. ДВ бр. 14 от 20 февруари 2015 год., изм. и доп. ДВ бр. 24 от 22 март 2019 год. правила.

От обективна страна К. е осъществил изпълнителното деяние на престъплението по чл.354в, ал.1 от НК чрез действие, като на посочената дата и място е засял и отглеждал два броя растения от рода на конопа-наркотичен коноп /марихуана/. Видът на наркотичното вещество, неговото тегло и процента на активно действащия компонент тетрахидроканабинол се установява от заключението на вещото лице Н. К. по съдебно физико - химична експертиза - Протокол № Н-333/13.12.2019 год. По делото е установено, че въззивникът е засял и отглеждал тези растения в нарушение на установените в чл. 27, ал.1 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите.

От субективна страна деянието е извършено виновно, при пряк умисъл, като К. е съзнавал общественоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал тяхното настъпване.

Правилен и обоснован е и извода на съда, М. П. К. е осъществил от обективна и субективна страна и признаците на състава на престъплението по чл. 354а, ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1 от НК, като на 01.10.2019 год. в ***, без надлежно разрешение, издадено от органите по чл.16 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП/ и в нарушение на чл. 30, чл. 31 и чл. 73 от същия закон държал високорискови наркотични вещества /съгласно Приложение № 1 към чл.3 т.1 - списък 1 - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични/приета с ПМС № 293 от 2011 год. на основание чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от ЗКНВПУ - наркотичен коноп /марихуана/, с общо нето тегло 64. 292 грама, със съдържание на активния наркотично действащ компонент – тетрахидроканабинол от 2.3 до 24.9 %, на обща стойност 385. 75 лева, съобразно с Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 год. за определяне на цените на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, обв. ДВ бл.15 от 06.02.1998 год., в сила от 06.02.1998 год., изм. бр. 14 от 18.02.2000 год., в сила от 18.02.2000 год./

От обективна страна К. е осъществил изпълнителното деяние, като на посочената дата и място, без надлежно разрешително по чл.16 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП/ и в нарушение на чл. 30, чл. 31 и чл. 73 от същия закон, е държал: високорискови наркотични вещества /съгласно приложение № 1 към чл. 3, т. 1 - списък 1 - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета е ПМС № 293 от 2011 год. на основание чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от ЗКНВПУ, а именно наркотичен коноп

/марихуана/, с общо нето тегло 64. 292 гр., със съдържание на активния наркотично действащ компонент - тетрахидроканабинол от 2.3 до 24.9 %, на обща стойност 385. 75 лева, съобразно с Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 год. за определяне на цените на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, обв. ДВ бл.15 от 06.02.1998 год., в сила от 06.02.1998 год.. изм. бр. 14 от 18.02.2000 год., в сила от 18.02.2000 год.

Налице е „държане“ от К., т. е. установена фактическа власт върху предмета на престъплението - високорискови наркотични вещества, наркотичен коноп /марихуана/, с общо нето тегло 64. 292 гр., със съдържание на активния наркотично действащ компонент - тетрахидроканабинол от 2.3 до 24.9 %, на обща стойност 385. 75 лева. От събраните по делото писмени и гласни доказателства следва извод, че е налице държане на предмета на престъплението от К.. Видът на наркотичното вещество, неговото съдържание и тегло се установява от съдебно физико - химична експертиза - Протокол № Н-333/13.12.2019 год., изготвена от вещото лице Н. К.. К. не е имал надлежно разрешително по чл.16 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите и в нарушение на чл. 30, чл. 31 и чл. 73 от същия закон е държал наркотичното вещество. Марихуаната е наркотично вещество, което е включено в Приложение № 1 към чл. 3, т.1 - списък 1 - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета с ПМС № 293 от 2011 год. на основание чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от ЗКНВПУ.

От субективна страна деянието е извършено виновно, при пряк умисъл, като К. е съзнавал общественоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал тяхното настъпване.

Пред настоящата инстанция се прави възражение, че съдът не е подложил на задълбочена преценка обстоятелството, че медицинската употреба на конопа за третиране на заболяването Множествена склероза от страна на подсъдимия. Този довод е неоснователен, тъй като съдът подробно е анализирал събраните по делото доказателства и е направил верен извод, че действащото законодателство не позволява лечение на заболяването Множествена склероза с намереното наркотично вещество в дома на К.. По делото не е налице спор между страните, че наркотичното вещество, намерено в дома на К., е за собствени нужди - за облекчаване на симптоматиката и неразположенията вследствие на множествена склероза. Наркотичното вещество е със съдържание на активния наркотично действащ компонент - тетрахидроканабинол от 2.3 до 24.9 % и е включен в Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Наредба за класифициране на растенията и веществата като наркотични /приета с ПМС №293/27.10.11/ - Списък №1 „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманитарната и

ветеринарна медицина“. Установено е, че К. не е имал разрешително по чл.16 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите. Конопът е наркотично вещество, съгласно Единната конвенция на по упойващите средства от 1961 г., посочен е в Списък I към чл. 3, т. 1 от ЗКНВП – „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“. Съгласно Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, тетрахидроканабинолът и неговите изомери са посочени в Приложение № 1 към чл. 3, т. 1- списък 1 – „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“. С разпоредба на чл. 7, ал. 1 от ЗКНВП е предвидена забрана за производството, преработването, пренасянето, превозването, търговията, вносът, износът, транзитът и съхраняването на наркотичните вещества от лица без лицензия, издадена при условията и по реда на този закон. Нормата на чл. 30, ал.1 от ЗКНВП предвижда специална забрана за производството, преработването, търговията, съхраняването, вносът, износът, реекспортът, транзитът, пренасянето, превозването, предлагането, придобиването, използването и притежаването на растенията, наркотичните вещества и техните препарати от списъка по чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от същия закон. За тези вещества няма лицензионен режим като дейностите с тях са под разрешителен режим в строго ограничени количества и то само за медицински и образователни цели, за научни и лабораторни изследвания и се извършва по специален ред, регламентиран с наредба по чл. 73, ал. 2 от ЗКНВП. Съгласно чл. 27 от ЗКНВП се забранява засяването и отглеждането на територията на Република България на растенията опиев мак, кокаинов храст, както и на растенията от рода на конопа (канабис), освен в случаите на чл. 29, ал. 1 от същия закон. Разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗКНВП предвижда, че отглеждането, семепроизводството, вносът и износът на растения и семена от рода на конопа (канабис) със съдържание под 0.2 тегловни процента на тетрахидроканабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета, както и вносът и износът на семена от опиев мак, се извършват само след разрешение, издадено при условия и по ред, определени с наредба на министъра на земеделието и храните. Правилно съдът е посочил, че разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗКНВП се отнася за коноп със съдържание на тетрахидроканабинол под 0.2 тегловни процента, от което следва извод, че когато активният компонент е равен или е над 0.2 %, засяването и отглеждането на растението коноп е изцяло забранено, а ако е под 0.2 % може да се извършва само след специално разрешение. По конкретното дело съдържанието на активния компонент тетрахидроканабинол е от 2.3 до 24.9 % и разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗКНВП е неотнормисима, тъй като отглеждането е забранено и не подлежи на разрешителен режим.

Правилно съдът е приел, че не е налице маловажен случай за двете

деяния и не следва да бъдат квалифицирани като престъпления по чл. 354в, ал. 5 във връзка с ал.1 от НК и по чл. 354а, ал. 5 във връзка с ал. 3, т. 1 от НК. Въззивната инстанция, като съобрази общото количество и стойност на предмета на двете престъпления и факта, че К. е бил освобождаван от наказателна отговорност за престъпление по чл. 354в, ал. 5 във връзка с ал.1 от НК, прие, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 НК. Заболяването на К. и доброто процесуално поведение са ценени от първата инстанция като смекчаващи вината обстоятелства. От тях не следва, че е налице маловажен случай.

Пред настоящата инстанция се излага от защитата на въззивника, че се съдът некоректно е приел становището на съдебно-психиатричната експертиза, без да обсъди изложените възражения срещу нея. Посочва, че разпитът на вещото лице, проведен на 21.09.2021 г., е извел множество противоречия и неясноти в експертизата и най-съществено е заключението на вещото лице, психиатърът д-р Г., че г-н К. страда от психични и поведенчески разстройства, дължащи се на употребата на канабиноиди. Излага, че вещото лице не е могло да отговори на въпроса на защитата - какви точно са уврежданията на здравето, свързани с употребата на коноп.

Тази инстанция, както и първата, кредитират заключението на съдебно психиатричната експертиза, от която се установява, че К. страда от психически и поведенчески разстройства, дължащи се на употребата на канабиноиди. Заключението е изготвено от компетентно вещо лице, обосновано е и не възникват съмнения относно неговата правилност. Пред настоящата инстанция бе допусната и приета съдебно-психиатрична и медицинска експертиза, като от заключението на вещите лица д-р Н. Ф. Л. и д-р Д. Е. М. се установява, че въпросът относно възможността състоянието на болния да е относително съхранено вследствие на употребата на продукти от конопено растение е хипотетичен и дори ефектите, които е почувствал К. при извлекта от марихуана да са въображаеми, т.е. резултат от автосугестия, то при него промените в настроението, които във висок процент съпътстват болните от инвалидизиращото заболяване не са достигнали до депресия и не съобщава за паник атаки при възвръщане на симптомите, която психическа кондиция от своя страна повлиява положително протичането на заболяването и съхранява в болния увереността, че има контрол над себе си и над живота си. Вещите лица посочват, че именно тези нагласи го предпазват от отчаяние и чувство за провал предвид представите за обратите на болестта и възможни инвалидизации, променящи коренно живота на болния. Те считат, че заболяването МС при пациента М. К. е с относително доброкачествен и бавно

прогресиращ във времето пристъпно-ремитентен ход според установените критерии от Националния консенсус за диагностика и лечение на МС: „Подразделя се според степента и скоростта на развитие на неврологичния дефицит на доброкачествена и злокачествена форма. Доброкачествената форма се идентифицира ретроспективно, когато 15 години след началото на заболяването, честотата и тежестта на пристъпите, както и прогресиращият неврологичен дефицит, са явно по-слабо изразени, в сравнение с тези при другите групи. Инвалидизацията е слаба и позволява на пациента да остане относително функционално пълноценен. Не се взема обаче под внимание инвалидизацията, дължаща се на когнитивни нарушения, умора, депресия, тазово-резервоарни проблеми. Принадлежността към доброкачествената форма на протичане е относителна и търпи промяна във времето. Десет години след диагностицирането 1/3 от пациентите имат бенигнено протичане на заболяването, а след 20 години -само 1/5“. Вещите лица са направили извод, че въпросът относно възможността състоянието на пациента да е относително съхранено вследствие на употребата на продукти от конопено растение е хипотетичен. В международно признатата медицинска литература се провеждат изследвания, проучвания и се обсъжда ролята на продукти на конопеното растение за овладяване на мускулния спастичитет и невропатната болка, значимо присъствие на които при пациента не се установяват. В монографията Множествена склероза с автор акад. И. М. - национален консултант по неврология, е отразено, че може да се употребяват канабиноиди за овладяване на мускулния спастичитет и невропатна болка. Отразено е от вещите лица, че не е налично от медицинските данни по делото да се е наложило приложението на конвенционални и признати медикаменти за лечение на горепосочените симптоми при пациента.

Въззивната инстанция не споделя аргумента на защитата, че претърсването и изземването са били извършени незаконосъобразно, тъй като не е бил налице неотложен случай. Досъдебното производство е започнало на 1.10.2019 г., при условията на чл. 212, ал. 2 НПК - с извършено претърсване и изземване, в случай на неотложност, като е съставен протокол от 1.10.2019 г. Съгласно чл. 212, ал. 2 НПК с извършено претърсване и изземване е едно от действията, с които може да се постави началото на наказателния процес. Изискването е протоколът за извършено претърсване и изземване да е съставен по реда и начина, предвиден в НПК. Съдът, който одобрява протокола за извършено претърсване и изземване, преценява дали е налице неотложност на действието. РС-Ловеч е одобрил извършеното претърсване и

изземване. В конкретния случай, в сектор „КП“ при РУ-Ловеч на 01.10.2019 г. е получена оперативна информация, че М. П. К. отглежда растения от рода на конопа в имот, находящ се в ***. Св. Р. Р., началник Сектор КП при РУ-Ловеч, е разпоредил на свидетелите : К. К., Р. М. и С. Ж. да извършат проверка по случая. Свидетелите са извършили проверка в дома на К. по реда на чл. 83 ЗМВР, като след установяване на растенията, св. Р. М. изготвил протокол за извършена проверка и установеното в нея. Св. К. К. уведомил началник сектор „КП“ и ОДЧ при РУ - Ловеч за необходимостта от сформирание на група за извършване на процесуално-следствени действия, като произшествието било запазено от полицейските служители до идването ѝ. Извършено е претърсване и изземване, при което е съставен протокол от същата дата. Действията по чл. 212, ал. 2 НПК са неотложни и този извод следва от употребения от законодателя израз „ако незабавното им извършване е единствена възможност за събиране и запазване на доказателства“, а преценката дали това е налице е от компетентността на органите на досъдебното производство и не подлежи на контрол, включително и в съдебна фаза на процеса. По време на извършване на претърсването и изземването не е имало образувано досъдебно производство. За да се извърши претърсване и изземване, с предварително разрешение на съдия, е необходимо наличието на образувано досъдебно производство /чл. 161, ал. 1 НПК/. Настоящият състав на ОС-Ловеч също приема, че е налице неотложен случай, извършеното претърсване и изземване е било единствената възможност на събиране и запазване на доказателства и законосъобразно е извършено.

Твърдението на защитата, че полицейските служители са знаели на по-ранен етап, че К. е засял и отглеждал двете растения, е недоказано и не кореспондира с показанията на полицейските служители и приложените писмени доказателства /докладна записка от св. М. на л. 8 от досъдебното производство/. Съдът няма право да упражни контрол върху начина на образуване на досъдебното производство. Съгласно Решение № 60167/6.12.2021 г. на ВКС по н.д. № 636/21 г., III н. о „Касационният съд се съгласява с крайния извод на апелативната инстанция, че протокола за претърсване и изземване от 28.01.2019 г., обективиращ извършването на това процесуално-следствено действие в къща, намираща се на "**** в [населено място], е годно доказателствено средство, на базата на което могат да се изграждат фактически изводи по делото. Макар и да не споделя изложените от контролирания съд съображения във връзка с валидността на коментирания процесуален документ, настоящият състав също приема, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 161 от НПК. За да се извърши претърсване и изземване с предварително разрешение на съдия е необходимо наличието на образувано досъдебно производство, съгласно посочената по-горе правна норма. В конкретния случай, към момента на осъществяване на претърсването и изземването в къщата на [улица], досъдебното производство не е било образувано, а това е станало на основание чл. 212, ал. 2 от НПК с

първото действие по разследването - със съставения протокол за претърсване и изземване. Досъдебното производство може да се образува по два начина - с постановление на прокурора, когато са налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление или чрез съставянето на протокол за първото действие по разследването. Образуването на досъдебно производство с формален акт на основание чл. 212, ал. 1 от НПК е от изключителна дискреция на прокурора, който следва да прецени дали са налице основанията на чл. 207, ал. 1 от НПК. Наказателният закон в разпоредбата на чл. 208 от НПК изчерпателно е изброил законните поводи за започване на разследване и сред тях не е включено получаването на оперативна информация от полицейските органи. В този смисъл, прокурорът не е могъл да образува досъдебно производство към този момент. Несъмнено, действията по чл. 212, ал. 2 са неотложни, като за да е валиден протокола за извършеното действие по разследването той трябва да бъде представен за одобрение от съдия в посочения в чл. 161, ал. 2 от НПК срок, което е сторено по делото. Така че изводът на апелативната инстанция за валидност на протокола за претърсване и изземване от 28.01.2019 г. в процесната къща, не е произволен и същият се споделя от настоящия съд“.

В съответствие с установената практика и закона, съдът е направил правен извод, че не са налице предпоставките на чл. 13, ал. 1 НК. Въззивната инстанция изцяло споделя мотивите на РС-Ловеч и не следва да ги преповтаря. По делото не е налице спор между страните, че К. страда от тежко и нелечимо заболяване. От обясненията на К. и показанията на св. И.а е установено, че въззивникът има предписана терапия от лекуващия го лекар и при спазването ѝ състоянието му се подобрява. От заключението на вещите лица д-р Н. Ф. Л. и д-р Д. Е. М. по съдебно-психиатрична и медицинска експертиза се установява, че въпросът относно възможността състоянието на болния да е относително съхранено вследствие на употребата на продукти от конопено растение е хипотетичен и дори ефектите, които е почувствал К. при извлеката от марихуана да са въображаеми, т.е. резултат от автосугестия, то при него промените в настроението, които във висок процент съпътстват болните от инвалидизиращото заболяване не са достигнали до депресия и не съобщава за паник атаки при възвръщане на симптомите, която психическа кондиция от своя страна повлиява положително протичането на заболяването и съхранява в болния увереността, че има контрол над себе си и над живота си. Тази инстанция, както и първата, приема, че не са налице условията на чл. 13, ал. 1 НК.

При определяне вида и размера на наказанието на К., съдът е съобразил, че за престъплението по чл. 354а, ал. 3, пр. 2, т. 1, пр. 1 в НК е предвидено наказание от една до шест години лишаване от свобода, приложил е разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК и е определил наказание лишаване от свобода за срок от четири месеца. От събраните по делото доказателства е установено, че са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства, по смисъла на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК - по-ниска степен на обществена опасност на

деянието и на дееца, чисто съдебно минало, данните за здравословното състояние на подсъдимия, данните за трайно намалената му работоспособност - 75 %, семейното му и имотно състояние, обстоятелството, че държаното от К. наркотично вещество е било за лично ползване, като със същото е облекчавал влошеното си здравословно състояние и съдействието, което е оказал по време на разследването. Правилно е определен вида и размера на наказанието на К. и не са налице неотчетени смекчаващи обстоятелства, които да водят до намаляване на размера на наказанието лишаване от свобода, а такива не се и сочат пред тази инстанция.

Съдът на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложил изпълнението на наказанието лишаване от свобода на К. за срок от три години от влизане на присъдата в сила. Налице са предпоставките на чл. 66, ал. 1 НК.

РС-Ловеч на основание чл. 55, ал. 3 от НК не е наложил на К. по-лекото предвидено наказание глоба, с оглед на неговото семейното, имуществено и материално състояние.

При определяне вида и размера на наказанието на К., съдът е съобразил, че за престъплението по чл. 354в, ал.1 в НК е предвидено наказание лишаване от свобода от две до пет години, като в конкретния случай са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства, поради което е приложил нормата на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК и е определил наказание лишаване от свобода за срок от 6 месеца. Като многобройни смекчаващи вината обстоятелства са съобразени: по-ниска степен на обществена опасност на деянието и на дееца, чисто съдебно минало, данните за здравословното състояние на подсъдимия, данните за трайно намалената му работоспособност - 75 %, семейното му и имотно състояние, обстоятелството, че държаното от К. наркотично вещество е било за лично ползване, като със същото е облекчавал влошеното си здравословно състояние и съдействието, което е оказал по време на разследването. Анализът на установените по делото многобройни смекчаващи вината обстоятелства водят до извод, че обществената опасност на дееца и извършеното деяние са с по - ниска степен. Не са налице други смекчаващи вината обстоятелства, които следва да се отчетат, а такива не се сочат.

Съдът на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложил изпълнението на наказанието лишаване от свобода на въззивника за срок от три години от влизане на присъдата в сила. Налице са предпоставките на чл. 66, ал. 1 НК.

РС-Ловеч на основание чл. 55, ал. 3 от НК не е наложил на К. по-лекото предвидено наказание глоба, с оглед на неговото семейното, имуществено и материално състояние.

Съдът е определил на К. на основание чл. 23, ал. 1 НК едно общо най-тежко наказание в размер на 6 /шест/ месеца лишаване от свобода, тъй като с едно деяние е извършил две престъпления, преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях.

Съдът правилно е приел, че са налице условията на чл. 66, ал. 1 НК и изпълнението на наказанието в размер на 6 /шест/ месеца лишаване от свобода следва да се отложи за срок от три години от влизане на присъдата в сила. К. не е осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, размерът на наказанието е до три години и целите на наказанието могат да бъдат постигнати без реалното му изтърпяване.

Първата инстанция на основание чл. 59, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от НК е приспаднала от така определеното общо най - тежко наказание лишаване от свобода времето, през което К. е бил задържан за срок от 24 часа със Заповед с рег. №17623з-187/01.10.2019 год. по ЗМвР.

РС-Ловеч на основание чл. 25, ал. 1 във връзка с чл. 23, ал. 1 от НК е определил на К. едно общо най-тежко наказание в размер на 6 /шест/ месеца лишаване от свобода по настоящето дело и по Споразумение №126/22.10.2019 г. по НОХД №730/2019 г. по описа на Р С Ловеч. Със споразумение №126/22.10.2019 г. по НОХД №730/2019 г. по описа на Р С Ловеч К. е бил признат за виновен за извършено на 06.12.2018 г. деяние по чл.343в, ал. 3 във връзка с ал.1 от НК и при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б.б от НК му е наложено наказание Пробация, с пробационни мерки по: чл.42а, ал.2, т.1 от НК - задължителна регистрация по настоящ адрес гр. *** за срок от 6 месеца, като К. следва да се явява и подписва пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично и по чл.42а, ал. 2, т. 2 от НК - задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 6 месеца. Налице са предпоставките на чл. 25, ал. 1 във връзка с чл. 23, ал. 1 от НК за определяне общо най - тежко наказание на К., тъй като деянията по тях са извършени преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е било от тях.

Съдът на основание чл. 66, ал.1 от НК е отложил изпълнението на така определеното общо най - тежко наказание лишаване от свобода в размер на 6 /шест/ месеца на въззивника за срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила.

Съдът на основание чл. 25, ал. 3 от НК е приспаднал от определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода на К. изтърпяното наказание пробация по НОХД №730/2019 г. по описа на Р С Ловеч, като два дни пробация следва да се зачетат за един ден лишаване от свобода.

Съобразно разпоредбата на чл. 59, ал.2 във връзка с ал.1, т.1 от НК съдът е приспаднал от така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода времето, през което К. е бил задържан за срок от 24 часа със Заповед с рег. №17623з-187/01.10.2019 год. по ЗМвР.

Настоящата инстанция приема, че така определеното наказание на М. П. К. е справедливо и ще изпълни целите на наказанието, посочени в чл. 36 НК.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, съдът е осъдил подсъдимия М. П. К. да заплати по сметка на ОД на МВР-Ловеч сумата от

711.10 лева, представляваща разноски за експертизи.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, съдът е осъдил подсъдимият М. П. К. да заплати по сметка на ОД на МВР-Плевен сумата от 257.09 лева, представляваща разноски за изготвяне на експертиза.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, съдът е осъдил М. П. К. да заплати да заплати по сметка на РС Ловеч сумата от 249.20 лева, представляваща разноски за вещи лица.

Присъдата е правилна и в частта, с която съдът е отнел в полза на Държавата веществените доказателства по делото: наркотични вещества, предадени на ЦМУ с протокол от 10.02.2020 год., с изключение на обекти 7Б и 8Б - остатъци от НВ, след вземане на представителни проби и плик етикиран, съдържащ опаковки от НВ, запечатан след вземане на представителни проби от обект 7 и 8, като след влизане на присъдата да се унищожат по предвидения в закона ред.

Ловешкият окръжен съд намира, че следва да се потвърди присъда № 12/19.04.2022 г. по НОХД № 771/2020 г. на Ловешкия районен съд.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, М. П. К. следва да заплати по сметка на ОС- Ловеч сумата от 1 145. 00 /хиляда сто двадесет и пет/ лева, представляваща разноски за вещи лица.

Водим от гореизложеното и на основание **чл. 338 от НПК**, Ловешкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖАВА присъда № 12/19.04.2022 г. по НОХД № 771/2020 г. на Ловешкия районен съд.

ОСЪЖДА М. П. К. да заплати по сметка на ОС- Ловеч сумата от 1 145. 00 /хиляда сто четиридесет и пет/ лева, представляваща разноски за вещи лица.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____